

ציון צמיר, העולם הזה

רונית בניוסף:

„מכון יופי הוא ענף ריווחי של הקיבוץ!“

ברחוב שלמה המלך 51 בתל-אביב ממוקם מכון-יופי טיפול-פנים, עיסויים (אמיתיים) וכל מה שקשור ביופי. עד כאן אין חידוש. אלא שמכון היופי „בי“ הוא בעצם כמו רפת, לול, פלחה, או מטעים – כלומר עוד ענף של קיבוץ. במיקרה זה ענף של קיבוץ אור-הנר, שעל גבול רצועת-עזה. ביקשתי מרונית בניוסף, מנהלת מכון „בי“, שתסביר כיצד מכון יופי בתל-אביב הוא ענף של הקיבוץ שלה.

אני קוסמטיקאית במיקצועי כבר 30 שנה. בשנים האחרונות עברתי חצי שבוע מחוץ למשק, והכנסתי את משכורתי לקיבוץ. באחד הימים החלטתי שאני לא רוצה להיות שכירה של משהו, והצעתי לקיבוץ להקים מכון קוסמטי וחווות-בריאות, שיהיה ענף במשק ומקום-עבודה לבנות.

עוד לפני שהתחילו לרבר על זה ברצינות, נפל הרעיון בגלל

קיבוצים

התמוטטות מיפעלי שער-הנגב. אבל אני כבר הייתי דלוקה לר-עיון, והתחלתי לחפש משקיעים פרטיים.

● **המשק לא רצה להשקיע בלום?**

קיבוץ זה דבר זהיר, ספקני ושמרני. הם אמרו לי לחפש משקיעים כחוז, כי לא האמינו שאמצא.

● **אבל מצאתי?**

כן, והיום המכון קיים.

● **והרווחים הולכים למשקיעים הפרטיים?**

חצי להם וחצי לי, וממני ישר למשק.

● **איך תרגישי כשהמכון יעשה רווחים גדולים מי אורז? את גרה בתל-אביב ומרוויחה המון. לא תירצי פיתאום להישאר בעיר וליהנות ממה שאת מרוויחה?**

מה פיתאום? הבעל שלי גר במשק, ואם יהיו הרבה רווחים יהיה לי יותר קל לשכנע את החברים לפתוח מכון-יופי וחווות-בריאות בקיבוץ, או לידו.

● **יש במכון-היופי שלך גם מחירים של קיבוץ?**

אני מניחה שאצלנו יותר זול, כי לא נעים לקחת הרבה כסף. יש מדיניות כזאת שהבאתי איתי מהקיבוץ, שלכל אשה מגיע להיות יפה, ולא רק לעשירות.

(דניאלה שמי)

ציון צמיר, העולם הזה

אמנון לוי:

„גם בתל-אביב יש כלבים נאועים בכלבת!“

בטלסקטט משדרים מדי יום מידע על גילויים של בעלי-חיים הנאועים בכלבת, ועל מקום הגילוי. מכאן, ישנה עליה במספר מיקרי-הכלבת בארץ. האם גם היום הכלבת היא מחלה נוראה כל-כך? לאילו בעלי חיים יש כלבת? איך נדבקים, כיצד נזהרים? את השאלות הללו הפניתי לוותרניר הראשי לרשויות המקומיות, הד"ר אמנון לוי.

כן, הכלבת היא עדיין מחלה מתרדה ומפחידה. זוהי מחלה התוקפת את כל בעלי-החיים המיידים, ובכללם בני-אדם. היא מועברת בנשיכה או בשריטה עמוקה מאוד ישר למערכת-הדם.

● **כלומר, כלב נגוע אחד יכול לנשוך 300 כלבים, ו-300 הללו ינשכו עוד 300, ותוך יום תהיה מגיפה בארץ. איך זה לא קורה?**

בעלי-חיים הנאוע בכלבת נושך רק כשהוא במצב מתקדם מאוד של המחלה. לרוב הוא חי כמה שעות עד יומיים אחרי שנשך, ובמנן הוה אין הוא מספיק, וגם אין לו כוח, לנשוך בעלי-חיים רבים. מלבד זאת, בגלל אופייה החמור של המחלה, יש עדינות גדולה לנושא, וברגע שמתגלה בעלי-חיים נגוע אחד, נכנס השירות הווטרנרי לפעולה מיידית.

● **אני מבינה שכלבים מחוסנים נגד כלבת. האם אין חיסון כזה לבני-אדם?**

רפואה

החיסון שמקבלים הכלבים, פעם בשנה, הוא למעשה וירוס מומת של מחלת-הכלבת. בבני-אדם מטפלים רק אם הם ננשכים.

● **איך אדם יודע אם הכלב שנשך אותו נגוע ואיך לא?**

אדם שנשך אינו שואל שאלות. הוא פונה לרופא, ומודיע לשירות הווטרנרי. רק אחרי שהתברר שאמנם הכלב הנושך (או נעל-חיים אחר) נגוע בכלבת, יקבל האדם טיפול.

● **זה עדיין 12 הזריקות הנוראות בבטן?**

כבר לא. היום נותנים 2-3 זריקות, ולא בבטן.

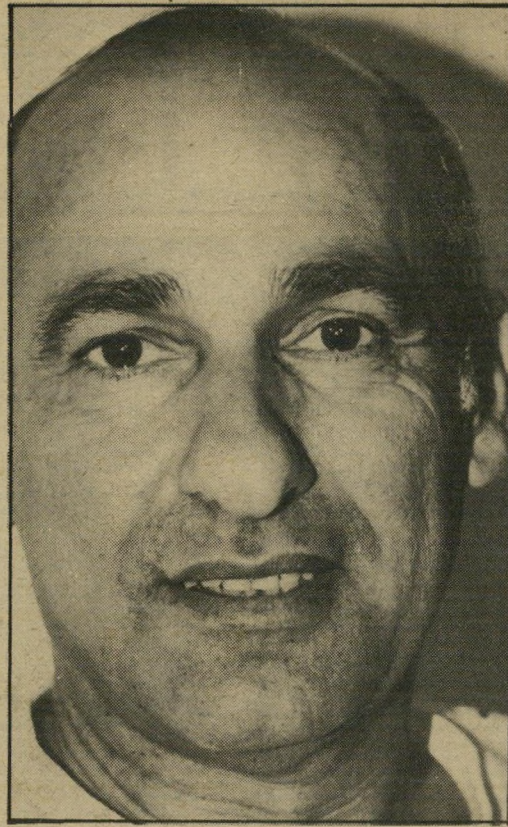
● **ובלי הטיפול יש סיכויים למוות ממש?**

יש 99% סיכוי שהחולה ימות. הכלבת גורמת להרס מוחלט של מערכת-העצבים ופגיעה בכל המרכזים, לרבות מרכז-הנשימה. לרוב מתים מתנק.

● **איפה נמוצה המחלה?**

אומנם, לפני שנים היו באמת שומעים על מיקרה אחד בגבול לבנון ומיקרה אחר בגבול ירדן. היום אפשר לשמוע על בעלי-חיים נגועים בהרי-הכרמל או אף בתל-אביב. אבל אין בעייה לאתר אותו מייד ולהשמידו. לכן אין צורך להיכנס לפאניקה, אבל צריך להיות עירניים, ולרווח מייד על כל נשיכה או שריטה עמוקה, שנעשתה על-ידי בעל-חיים בלתי-מוכר.

(דניאלה שמי)

ציון צמיר, העולם הזה

יוסף שדה:

„לשופט לוי יש סבלנות של מלאך!“

אומנם זה כבר לא כמו בתחילת המישפט, אבל גם עכשיו רבים צופים במישפט ג'ון דמיאניוק, המשודר בטלוויזיה בבקרים, ומדברים עליו בערבים.

על ג'ון דמיאניוק כבר לא מדברים. הכוכבים הראשיים הם העדים המתחלפים וכמובן השופט דוב לוי. רבים מהצופים אינם מתלהבים מהצורה הקשוחה שבה הוא מנהל את המישפט, ביחוד כלפי הסניגוריה. והנה מצאתי מישהו החושב אחרת. יוסף שדה, מישפטן.

אתה לא חושב שהשופט לוי קשוח מדי, לעיתים בוטה, מה שנקרא בלשון העם „לא נחמד“?

תפקידו של שופט אינו להיות נחמד אל הצדדים או העדים, או במיקרה הזה אל צופי-הטלוויזיה. תפקידו לגרום לכך שהמישפט ינוע קדימה ביעילות, והשופט לוי עושה זאת בהצלחה. הוא לוקח בחשבון את העובדה שהמישפט מסוקר בהרחבה בטלוויזיה וכי עיתונות, ולכן הוא נהוג לפניו משורת-הדין כלפי הסניגוריה ועדיה.

משפט דמיאניוק

● **אתה אומר שהשופט לוי נחמד ועדין במיוחד? אני מתכוון להגיד שהוא מגלה סבלנות יוצאת מן הכלל.**

● **אולי תיתן דוגמה לסבלנותו?**

את זוכרת את הרון ניקולאי טולסטוי, שהודיע באחד הבקרים כי הוא לא ממשיך לרבר, עד שיבטיחו לו חקירה יותר עדינה? במישפט רגיל עד כזה היה צפוי לתביעה על ביוזון בית-המישפט. השופט לוי ביקש ממנו בנימוס לשקול מחדש את עמדתו.

● **אתה לא יכול להתעלם מזה שטולסטוי נפגע קשה. עדה אחת כמעט התאבדה.**

העדה שכמעט התאבדה נחקרה על-ידי עורך-הדין מיכאל שקר בעדינות מכסימלית. אני לא יודע בכמה מישפטים את נוכחת, אבל דעי לך שבמישפט רגיל השופטים הם הרבה יותר הסריי סבלנות ואפילו תוקפניים, וזאת במטרה לסיים את הדין כמהירות וביעילות. כשאני צופה בשופט לוי, כאשר הסניגוריה מציקה לו ממש, אני חושב שיש לו סבלנות של מלאך.

● **אתה צופה במישפט כל הזמן?**

לא מתמיד רק מה ממה שמשודר בטלוויזיה. אני באמת חושב שהמישפט הזה מתנהל בצורה מיקצועית לעילא ולעילא, ובהחלט יש לנו כמה להתגאות.

(דניאלה שמי)